

Cesta ke stému výročí

V letech 2028 až 2030 bude Opus Dei slavit sté výročí od svého založení. V rámci příprav na toto výročí nabízíme dokument s názvem "Cesta ke stému výročí". Navrhujeme v něm několik námětů pro členy a přátele Díla, aby se zamysleli nad tím, jak může charisma Opus Dei po sto letech existence nadále oživovat církev a společnost.

06.02.2024

Otec vyzval věřící a přátele Opus Dei, aby se 15. listopadu zapojili do příprav regionálních shromáždění na téma: Cesta ke stému výročí založení Díla. Prohloubení našeho charisma a obnovení touhy sloužit Bohu, církvi a společnosti [1].

Význam blížícího se data nás vybízí k tomu, abychom si položili otázku, jak reagovat na výzvy současné doby v duchu Opus Dei: sté výročí Díla chceme všude oslavit s pohledem upřeným do budoucnosti.

„Oslavy stého výročí,“ napsal nám Otec, **„budou probíhat od 2. října 2028 do 14. února 2030, kdy uplyne 100 let od zahájení práce se ženami. Proto se bude slavit ve dvou termínech jako výraz jednoty. (...). Chci, abychom se na přípravě podíleli všichni.“** (Poselství preláta, 10. června 2021). Pro ty z nás, kteří jsme součástí této rodiny Díla, to bude příležitost ve světle víry a

Pánovy milosti lépe pochopit velikost lásky Boha, který nás osobně povolal, a krásu poslání Díla ke službě církvi a společnosti.

Tento dokument nabízí několik myšlenek, které mohou být inspirací k úvahám o stém výročí, které je vstupní branou do druhého století historie Opus Dei. Jeho cílem je podnítit nás všechny k účasti tím, že předkládá podněty a zkušenosti, které pak budou studovány v rámci regionálních Pracovních týdnů. Závěry Pracovních týdnů budou důležitým podkladovým materiálem pro řádný Generální kongres v roce 2025 a také vodítkem pro přípravu stého výročí.

Příprava stého výročí nás má proto spíše než k chystání oslav vést k reflexi, která nám pomůže stále lépe chápat, ztělesňovat a předávat našeho ducha ve službě církvi a všem mužům a ženám.

Stoleté výročí nám především nabízí novou příležitost znovu objevit to podstatné v naší existenci: lásku Boha ke každému z nás, který nás povolává ve svém Synu a od kterého skrze Ducha svatého přijímáme dar Božího dětství. Otec nám před několika lety znovu připomněl: **"Věrnost křesťana je věrnost vděčnosti, protože nejsme věrní nějaké ideji, ale Osobě: Ježíši Kristu, našemu Pánu, který – může říci každý z nás – *“mě miloval a za mě se obětoval”* (Gal 2, 20). Vědomí toho, že jsme milováni Bohem, nás povzbuzuje svou milostí, k věrné a vytrvalé lásce. Lásce plné naděje v to, co Bůh udělá v církvi a ve světě skrze život každé a každého z nás, uprostřed naší křehkosti."** (Poselství preláta, 10. října 2017). Příprava na toto datum nás proto povzbuzuje, abychom byli skutečně, stále více, kontemplativními dušemi uprostřed světa.

Výzvy naší doby

Otec nám řekl, že toto výročí "**bude také vhodnou příležitostí zamyslet se nad výzvami, kterým církev a společnost čelí, a položit si otázku, jak bychom mohli co nejlépe přispět**" (Poselství preláta, 10. června 2021). Svatý Josemaría nás vyzýval, abychom "vášnivě milovali svět". Měl na mysli skutečný svět, ten, v němž žijeme, s jeho příležitostmi a překážkami. Svět je živá realita, která se vyvíjí a mění. "Každá generace křesťanů má vykoupit a posvětit dobu, ve které žije" (Jít s Kristem, č. 132). Abychom mohli milovat svět, musíme jej napřed poznat a pochopit. V tomto kontextu nás sté výročí vybízí ke snaze proniknout do souvislostí naší společnosti a naší doby, abychom je mohli osvětlit světlem evangelia.

Charisma Opus Dei se nadále rozvíjí v prostředí, které v mnoha ohledech

není stejné jako před sto lety. "Změny historických okolností, které přináší modifikace do uspořádání společnosti, mohou způsobit, že to, co dříve bylo vnímáno jako spravedlivé a dobré, dnes už tak vnímáno není. Proto ve vás musí neustále působit ona konstruktivní kritika, která znemožňuje ochromující a zničující působení setrvačnosti" (Sv. Josemaría, List č. 29, č. 18). Současně s tím, jak se mění výzvy každé doby, se obnovují generace těch, kdo ztělesňují ducha Opus Dei. Ty dávají, se stejnou silou jako první členové Díla, aktuální a životodárné odpovědi na otázky současnosti.

Je proto vhodné zamyslet se nad aktuální situací v oblasti práce, rodiny, vztahů, kultury, spravedlnosti a míru, tedy nad skutečnostmi, které máme posvěcovat, a také nad otázkami, které v posledních letech získaly zvláštní význam a které se propisují do naší společnosti nebo

které budou pravděpodobně aktuální v příštích desetiletích. Jde o to, abychom očima Božího dítěte lépe pochopili, jaký je tento svět, který vášnivě milujeme a kterému chceme sloužit, a jaké jsou jeho potřeby: to znamená objevit tolik dobrých skutečností, které nás obklopují, a zároveň tolik aspektů, které nejsou v souladu s důstojností osob. Slovy svatého Josemaríi jde o to, abychom si položili otázku, jak zůstat vnímaví ke všemu dobrému, s "pozitivním a otevřeným postojem vůči aktuální přeměně sociálních struktur a forem života" (Brázda, č. 428); nebo jinými slovy, jak aktualizovat a zesílit naši touhu přinášet Kristovo poselství do všech prostředí, k tolika lidem, kteří ho potřebují.

Zamysleme se také nad současnými výzvami církve, které jsou také našimi výzvami: sekularizace a způsob hlásání Boží lásky v dnešní době; role laiků a rodin v

evangelizaci; dynamika mezi tradicí a obnovou; jednota a dialog; zapojení církevního společenství atd.

Charisma, které Bůh svěřil svatému Josemaríovi, je zaměřeno na "službu církvi tak, jak si církev přeje, aby jí bylo slouženo" (Slova svatého Josemaríi při slavnostním otevření centra Elis, 21. listopadu 1965). Díky znalosti výzev církve v jednotlivých zemích a univerzální církve se staneme lépe připravenými na toto poslání.

Znovuobjevení daru Ducha

Ve svém poselství z 10. června 2021 Otec navrhuje, aby toto období bylo časem reflexe nad **„naší identitou, naší historií a naším posláním“**, s vizí budoucnosti a touhou po osobní obnově.

V době zahájení příprav na sté výročí vyšlo Motu proprio "Ad charisma tuendum", kterým nás Svatý otec vybízí, abychom zaměřili svou

pozornost na dar, který Bůh dal
svatému Josemaríovi, a žili jej
naplno. Papež František nás vybízí,
abychom se starali o charisma Opus
Dei, "abychom podporovali
evangelizační činnost, kterou
vykonávají jeho členové", a tak "šířili
ve světě povolání ke svatosti
prostřednictvím posvěcování práce a
rodinných a sociálních závazků".
Poselství, které si Bůh přál, aby
předal svatý Josemaría, je velmi
přitažlivé a nabízí širokou škálu
uplatnění, která podněcuje k
tvorivosti.

Při zvažování, které texty by mohly
pomoci v této přípravě na Pracovní
týdny, přicházejí na mysl mnohé
spisy svatého Josemaríi, které
rozvíjejí aspekty charismatu Opus
Dei. Z celé řady možností zde
navrhujeme tři jeho dopisy:

Prvním je List č. 29 [2], napsaný s
cílem zdůraznit aspekty poslání

členů a přátel Díla při posvěcování světa v rámci manželského a rodinného života. Jeho obsahem je výzva všem křesťanům, aby se spolu s Ježíšem Kristem podíleli na vykoupení, nezůstávali lhostejní, působili jako kvas v těstě, aby byli "kvasem, který lidi zbožšťuje a tím, že je činí božskými, je zároveň činí skutečně lidskými" (č. 7a).

Druhým je List č. 6 [3], který se zabývá různými aspekty ducha Opus Dei. Svatý Josemaría se zabývá různými tématy, která spojuje společná nit specifičnosti ducha, kterého hlásá, jeho kořeny v evangeliu a podobnost s životem prvních křesťanů.

Třetím je List č. 4 [4], který se zabývá láskou při předávání víry. Svatý Josemaría vysvětluje, jak by měl probíhat evangelizační dialog s muži a ženami, kteří se chtějí přiblížit víře katolické církve, a spojuje přitom

ducha porozumění a úcty ke svobodě svědomí s věrností pokladu víry.

Po pečlivém pohledu na kontext, v němž žijeme, a na úvahy sdílené s lidmi kolem nás budeme jistě lépe hledat vhodné způsoby, jak slovy a životem předávat křesťanské poselství a ducha Opus Dei, který právě díky své sekulární povaze představuje most dialogu v oblasti práce, rodin, mezilidských vztahů, blízkého okolí, vědy, umění a politiky; ruka natažená vstříc všem, kdo se snaží přiblížit pravdě, podporovat důstojnost lidí a stvoření, konat dobro a vytvářet krásu.

Tváří v tvář složitým situacím a rychlým změnám jsou i dnes platná slova svatého Augustina: "Tak často slyšíme, jak lidé říkají: "Zlé časy, svízelná doba." Žijme dobře, pak bude i naše doba dobrá. My jsme ta doba. Jací jsme my, taková je doba." (Kázání 8, 8). První obnova, o

kterou tedy máme usilovat, je naše vlastní, obnova každého z nás.

Abychom svět přiblížili Bohu, usilujme nejprve sami o tuto blízkost tím, že se staneme kontemplativními v běžném životě.

Minulost, přítomnost a budoucnost

Oslava stého výročí spojuje minulost, přítomnost a budoucnost; vděčnost a naději, prosbu o odpuštění a milost.

Papež svatý Jan Pavel II. nás na konci jubilejního roku 2000 povzbuzoval, abychom se na minulost dívali s vděčností, přítomnost prožívali s nadšením a do budoucnosti hleděli s nadějí: "Duc in altum" (Apoštolský list Novo millennio ineunte, č. 1).

Stejně tak blahoslavený Álvaro při důležitých výročích říkával: "Děkuji, promiň a pomáhej mi víc". Tyto obraty nám mohou sloužit jako inspirace pro sté výročí.

Bude to čas vděčnosti: vděčnost za dary od Boha, kterými jsou charisma

Díla, život našeho zakladatele a mnoho milostí, které jsme v průběhu let obdrželi. Vděčnost všem lidem, kteří dali život tomuto duchu ve svém vlastním prostředí. A také lidem a institucím, které nás doprovázely: rodičům a rodinám členů Díla, mužům a ženám, kteří spolupracovali se svatým Josemaríou, katolíkům i nekatolíkům, kteří velkoryse pomáhali a pomáhají Opus Dei po celém světě. Zvláště chceme vzpomenout na všechny, kteří byli v určitém období svého života součástí této rodiny během prvních sta let a s nimiž nás pojí zvláštní pouto.

Spolu s vděčností to bude čas prosby o odpuštění: za osobní i kolektivní nedostatky, za opomenutí a za škody, které každý z nás způsobil.

Vzpomínka na minulost znamená znovuoobjevení původu a podstaty charismatu, jeho originality a hodnoty. A také prohloubení historie,

lidí a konkrétních okamžiků s jejich světly a stíny: historie – osobní nebo institucionální – je součástí identity.

Nakonec to bude čas naděje s důvěrou v Boží milost a v aktuálnost a sílu charismatu Opus Dei, které osvětluje nejsložitější skutečnosti nyní i v budoucnosti. Důvěřujeme v sílu Ducha svatého, ne ve vlastní síly. Tímto způsobem se také připravujeme na církevní jubileum roku 2025, první ve třetím tisíciletí, jehož tématem je "Poutníci naděje" (František, Dopis biskupu R. Fisichellovi k jubileu roku 2025, 11. února 2022).

Prohlubování charismatu má individuální rozměr každého člověka, ale také institucionální rozměr každé z velmi rozmanitých iniciativ, které členové Díla s Boží milostí v průběhu desetiletí podněcují. Při přemýšlení o posledně jmenovaném je klíčovou otázkou,

jestli každá z nich usiluje o to, aby se stala hnací silou významného křesťanského přínosu ve své oblasti: vzdělávání, zdravotnictví, chudoba, mládež, rodina, komunikace atd., zda se velkoryse rozvíjí, aby mohla pokračovat v šíření evangelia do šířky a hloubky. Kéž se každý, kdo je zapojen do těchto iniciativ, zamyslí nad jejich vznikem a rozvažuje, jak ještě více roznítit profesní a apoštolské iluze, které jim daly život, aby mohly pokračovat s obnoveným nasazením, změnit směr, pokud se změnily společenské potřeby, které je zrodily, nebo uzavřít etapu, která umožní začít jinou, vhodnější pro současné požadavky církve a společnosti.

Je to cvičení v porozumění vlastní identity a historie, v transparentnosti a v úsilí o nalezení vlastního příběhu. K dosažení tohoto cíle pomůže názor pracovníků, absolventů, rodin a také prostředí, ve

kterém iniciativa působí: naslouchat různým postřehům a být všem k dispozici, aby bylo možné skrze vzájemnou spolupráci reagovat na potřeby jednotlivých oblastí.

Mezi nejpotřebnějšími

Perspektiva výročí otevírá novou možnost, říká Otec, "**rozpoznat Boží lásku v našem životě a přinášet ji druhým, zejména těm, kteří ji nejvíce potřebují**" (Poselství preláta, 10. června 2021).

Krista nacházíme ve zjeveném Slově, ve svátostech a také v druhých, zejména v chudých. Papež František nám řekl: "Jsme povoláni objevit v nich Krista, propůjčovat jim svůj hlas, ale také být jejich přáteli, naslouchat jim, chápat je a přijímat tajemnou moudrost, kterou nám Bůh chce sdělit jejich prostřednictvím." (Apoštolská exhortace Evangelii gaudium, č. 198). Svatý Josemaría připomínal, že sílu k

tomu, aby mohl pokračovat v budování Opus Dei, nacházel v chudých a nemocných a že s jejich modlitbou počítal jako s tou nejcennější.

Ať už je naše situace jakákoli, vždy budeme mít kolem sebe lidi v nouzi. Láska, která nás pohání se s nimi setkat, je úzce spojena s poznáním, že každý z nás potřebuje Boha a druhé, a s odpoutáním se od toho, co nás uzavírá pouze do osobních zájmů. Chudoba nám připomíná, že v Bohu a v mezilidských vztazích jsou naše poklady a že k tomu, abychom mohli vést velkorysou a radostnou existenci, musíme v dnešní konzumní společnosti všichni žít skutečně odpoutáni od materiálních statků. Tato osobní zkušenost nám očistí oči, abychom mohli vidět druhé. Jak říkal svatý Josemaría: "Chudí — říkal tento náš přítel — jsou mou nejlepší duchovní knihou a hlavní pohnutkou mých modliteb.

Bolí mě oni a Kristus mě bolí s nimi.
A protože mě bolí, chápu, že ho
miluji a že je miluji." (Brázda, č. 827).

Svou profesionální prací – svým
běžným životem – můžeme přispět k
šíření Boží lásky k těm, kteří ji
nejvíce potřebují. Svět rodinných,
pracovních a společenských vztahů
potřebuje svědectví o spolupráci,
vzájemné podpoře a střídmosti ve
prospěch druhých, našich bratří a
sester, a to napodobováním Kristova
stylu sekulárním způsobem. Náš
způsob života je jádrem věrohodné
evangelizace.

Bezprecedentní rozvoj, kterého
lidstvo dosáhlo v oblasti technologií,
ekonomiky a komunikace, nabízí
bohaté zdroje, které pomáhají
odstranit nerovnosti a zmírnit
nedostatek, s nímž se setkáváme:
jídla, citu, bydlení, práce, vzdělání,
práv, zdraví, svobody... Tyto
nedostatky vnímáme jako odepření

něčeho, co je vlastní důstojnosti osoby a správnému uspořádání společnosti. Tyto individuální a sociální výzvy, které jsou globální a komplexní, vyžadují novou "představivost lásky" (Apoštolský list Novo millennio ineunte, č. 50). Ta vede k blízkosti s trpícími a tím přispívá k integrálnímu rozvoji osoby, a je tak výrazem osobní Boží péče o každého člověka.

Náš zakladatel říkával, že "člověk nebo společnost, která se nenechá tvář v tvář utrpení nebo nespravedlnosti pohnout k jednání a nesnaží se je zmírnit, to není člověk nebo společnost podle Kristova Srdce." (Jít s Kristem, č. 167). Také dnes, v horizontu stého výročí, se nám nabízí **"zvláštní příležitost oživit službu potřebným osobním nebo kolektivním způsobem a více si uvědomit její důležitost v poselství svatého Josemaríi"** (Přednáška preláta Opus

Dei na konferenci Be to Care, 29. září 2022). Tato přednáška Otce nabízí cenné podněty k zamyšlení nad tím, co obnáší nová představa lásky.

V těchto letech příprav na sté výročí Díla se můžeme sami sebe ptát jaký je sociální rozměr křesťanského povolání, na závaznost a dosah sociální nauky církve, na důsledky posvěcování práce při budování lidštější a křesťanštější společnosti. Můžeme se také ptát na možný odkaz solidarity tohoto stého výročí jako hmatatelného vyjádření vděčnosti, kterou cítíme za dary, které jsme obdrželi.

Bůh činí všechno nové (Zjevení 21, 5)

"Vy mladí budete hrát zásadní roli," potvrdil Otec ve svém poselství z 10. června 2021. Právě oni budou nositeli poselství svatého Josemaríi do dalších sta let. "Všechno už bylo vykonáno a všechno ještě zbývá

vykonat," říkával někdy svatý Josemaría.

Mládí není jen biologický fakt. Je to vlastnost, kterou lze udržet v průběhu času. "Proto neklesáme na mysli. Tělo nám sice chátrá, ale duše se den ze dne zmlazuje" (2 Kor 4,16). Boží milost nás obnovuje, pokud se jí otevřeme. A Bůh obnovuje svět, všechny věci, všechny okolnosti, ve spolupráci s křesťany, kteří chtějí být vyslanci jeho milosti.

U příležitosti 25. výročí založení Opus Dei nás svatý Josemaría vyzval, abychom "obnovili věrnost Božskému povolání a stali se rozsévači radosti a pokoje uprostřed světa" (Vánoční list, prosinec 1952). Nyní, s blížícím se stým výročím, můžeme znovu objevit krásu zakladatelského charismatu a přemýšlet o něm, žít ho a předávat ho s věrností, tvořivostí a radostí v současných podmínkách církve a

světa, a to jak osobně, tak institucionálně. Odpovídáme tak na výzvu papeže Františka, který nás od počátku svého pontifikátu vyzývá k "nové etapě evangelizace vyznačující se touto radostí" (Apoštolská exhortace Evangelii gaudium, č. 1).

Panně Marii, příčině naší radosti, a svatému Josefovi, vzoru věrnosti, svěřujeme cestu ke stému výročí.

.....

[1] "Josemaría Escrivá zavedl v Opus Dei regionální shromáždění neboli Pracovní týdny jako nástroj reflexe, účasti a naslouchání členům Díla. Od prvního okamžiku měly poradní charakter a byly kanálem, kde každý mohl vyjádřit svůj vlastní názor na záležitosti týkající se ducha a způsobů šíření Opus Dei po celém světě". (José Luis González Gullón, „Las semanas de trabajo en los años

fundacionales“, *Studia et Documenta* 17, 2023, s. 268).

[2] *Studia et Documenta* n. 17 (2023): 279-351 (<https://www.isje.org/setd/2023/SetD-17-2023-10-CANO.pdf>).

[3] Josemaría Escrivá de Balaguer, *Cartas (II)*, Rialp (2022): Carta n. 6.

[4] Josemaría Escrivá de Balaguer, *Cartas (I)*, Rialp (2020): Carta n. 4 (<https://opusdei.org/es-es/article/carta-caridad-san-josemaria/>).

.....

pdf | dokument generován automaticky
z <https://opusdei.org/cs-cz/article/cesta-ke-stemu-vyroci/> (04.03.2026)